

การทำนายค่าเวลาคงค้างของสารนอร์มัลอัลเคนด้วยแก๊สโครมาโตกราฟี ที่ใช้คอลัมน์แคเพลลารีสองชนิดซึ่งต่อ กันแบบอนุกรม

กิตติพงศ์ ตันพันธ์¹ กรณ์กาน กายสุข² และ คณิต กาญจนังกูร³

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ท่าข้าม บางขุนเทียน กรุงเทพฯ 10150

รับเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2548 ตอบรับเมื่อ 16 มิถุนายน 2548

บทคัดย่อ

การพิสูจน์เอกสารลักษณ์สารอินทรีย์ด้วยเทคนิคแก๊สโครมาโตกราฟีสามารถทำได้หลายวิธี แต่ปัจจุบันหลักๆ ที่พบคือการที่สามารถกว่าหนึ่งชนิดมีค่าเวลาคงค้างใกล้เคียงกัน หรือสารตัวอย่างที่ต้องการแยกมีความซับซ้อน ทำให้การพิสูจน์เอกสารลักษณ์สารนั้นๆ ยุ่งยากและเกิดความผิดพลาดได้ วิธีการหนึ่งที่จะลดความผิดพลาดและเพิ่มความถูกต้องในการพิสูจน์เอกสารลักษณ์สาร คือ การใช้คอลัมน์สองชนิดที่มีความมีข้อแตกต่างกัน (BP-1 และ BPX-70) ที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางภายในเท่ากัน (0.25 มิลลิเมตร) ซึ่งจะช่วยให้ได้ภาวะเหมาะสมในการแยกสาร และลดข้อผิดพลาดในการวิเคราะห์เอกสารลักษณ์สารนอร์มัลอัลเคน (*n*-alkane) โดยนำคอลัมน์แคเพลลารีสองชนิดที่มีรั้งภาคต่างกันมาต่อ กันในลักษณะอนุกรมด้วย glass sealed column connector โดยใช้อัตราส่วนความเร็วคอลัมน์ ร้อยละ 25 ต่อ 75 และ 75 ต่อ 25

การแยกสารนอร์มัลอัลเคนที่อุณหภูมิต่างๆ และอัตราการไหลของแก๊สตัวพาต่างๆ กัน พบว่าการทำนายค่าเวลาคงค้างยังคงทำได้ถูกต้อง เวลาที่ใช้ในการวิเคราะห์ลั่นเท่ากับคอลัมน์เดียวๆ ผลของการศึกษานี้สร้างความมั่นใจอย่างมากว่าสามารถใช้ระบบสองคอลัมน์ที่ต่อ กันแบบอนุกรมในการวิเคราะห์เอกสารลักษณ์สารได้โดยไม่ใช้สารอ้างอิง

คำสำคัญ : นอร์มัลอัลเคน / การพิสูจน์เอกสารลักษณ์สาร / แก๊สโครมาโตกราฟี / ค่าเวลาคงค้าง / คอลัมน์แคเพลลารีต่อ กันในลักษณะอนุกรม

¹ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวเคมี คณะทัศพยากรชีวภาพและเทคโนโลยี

² อาจารย์ประจำ สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวเคมี คณะทัศพยากรชีวภาพและเทคโนโลยี

³ รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวเคมี คณะทัศพยากรชีวภาพและเทคโนโลยี

Prediction of Retention Times of *n*-Alkanes in Gas Chromatography using Two Serial Coupled Capillary Column

Kittipong Tunphun¹, Kornkanok Aryusuk², and Kanit Krisnangkura³

King Mongku's University of Technology Thonburi, Thakam, Bangkhuntein, Bangkok 10150

Received 2 February 2005 ; accepted 16 June 2005

Abstract

Gas chromatographic (GC) identification of organic compounds can be performed by several techniques. However, the major problems that still encounter when there are more than one component posses the same retention times and samples identification will be complicated. These may lead to error in the identification. The use of two columns with different polarities (BP-1 and BPX-70) and same inner diameter (0.25 mm.) may optimize the sample separation and consequently help reducing error in identification to a certain extent. In this study, separation of *n*-alkanes was carried out by using two serial coupled capillary columns of different polarities and column length ratio (25 : 75 and 75 : 25), respectively.

A various temperatures and carrier gas flow rates, separation of *n*-alkanes showed that high accuracies in prediction of retention times of *n*-alkanes were found. Chromatographic analysis time is as short as using one column system. Results in this study are very encourage for analysts to use two columns system, connected serially, for gas chromatographic identification without any reference.

Keywords : *n*-Alkane / Gas Chromatography / Gas Chromatographic Identification / Retention Time / Two Serial Coupled Capillary Columns

¹ Graduated Student, Biochemical Technology Program, School of Bioresources and Technology.

² Lecturer, Biochemical Technology Program, School of Bioresources and Technology.

³ Associated Professor, Biochemical Technology Program, School of Bioresources and Technology.

1. บทนำ

เครื่องแก๊สโคลร์มาโตกราฟีจัดเป็นเครื่องมือพื้นฐานชั้นหนึ่ง สำหรับห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ทั้งในภาคการศึกษาซึ่งมุ่งเน้นงานวิจัยและพัฒนา (research and development) และในภาคอุตสาหกรรมการผลิต เพื่อควบคุมคุณภาพของลินด้า เนื่องจากสามารถวิเคราะห์สารทั้งในเชิงปริมาณ (quantitative) และเชิงคุณลักษณะ (characterization) ได้อย่างรวดเร็วและมีความถูกต้องสูง

การวิเคราะห์เอกลักษณ์สารด้วยเทคนิคแก๊สโคลร์มาโตกราฟี ที่ส่วนใหญ่มีคุณสมบัติที่สามารถทำได้หลายวิธี [1-5] แต่ละวิธีมีข้อจำกัดที่คล้ายคลึงกัน คือจำเป็นต้องใช้สารอ้างอิงทุกครั้งในการวิเคราะห์ ต่อมาก里斯ังคุรา และคณะ [6] ได้นำสมบัติทางเทอร์โมไดนามิกส์ (thermodynamic property) มาใช้ในการวิเคราะห์สาร โดยแสดงเป็นความล้มเหลวระหว่างค่าลอกการทีมธรรมชาติของตัวประกอบคงค้าง;

$$\ln \left(\frac{t_R - t_M}{t_M} \right) \text{ หรือ } \ln k \text{ กับจำนวนคาร์บอน } (n) \text{ และอุณหภูมิ } (T) \text{ ดังสมการที่ (1)}$$

$$\ln k = a + bn + \frac{c}{T} + \frac{dn}{T} \quad (1)$$

จากสมการ (1) สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์เอกลักษณ์สารได้อย่างถูกต้องโดยไม่ต้องใช้สารอ้างอิง โดยสมการ (1) นี้มีความจำเพาะต่อชนิดของหมู่พิริยัติของสารและชนิดของคอลัมน์ นั่นคือเมื่อทราบค่าคงที่ a, b, c และ d ของคอลัมน์หนึ่งๆ และจำนวนคาร์บอนอะตอมของสาร จะสามารถนำมาใช้คำนวณค่าเวลาคงค้างของสารที่อุณหภูมิต่างๆ ได้ ในทางกลับกันหากทราบค่าเวลาคงค้าง และอุณหภูมิของการทำโคลร์มาโตกราฟี ก็สามารถหาค่าจำนวนคาร์บอนอะตอมได้เช่นกัน

อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่เกิดขึ้นในการนำเทคนิคแก๊สโคลร์มาโตกราฟีไปประยุกต์ใช้ในปัจจุบัน คือ เมื่องานประกอบของสาร (components) ที่ต้องการแยกในตัวอย่างนั้นมีความคล้ายคลึงกัน หรือสารตัวอย่างที่ต้องการแยกมีความซับซ้อน (complex) เช่น ตัวอย่างพวง flavor, petrochemical และ environmental samples ซึ่งไม่สามารถแยกให้บริสุทธิ์ได้ด้วยวิธีโคลร์มาโตกราฟีแบบปกติ (normal chromatography หรือ one dimension chromatography) เนื่องจากสารจะถูกชะออกจากคอลัมน์ในเวลา (retention time) ที่ใกล้เคียงกัน เป็นเหตุให้การวิเคราะห์ผลจากโคลร์มาโตกราฟีเป็นสารเด็นน์ผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนได้

ดังนั้น ระบบโคลร์มาโตกราฟีปกติหรือระบบการแยกสารด้วยคอลัมน์เดียวมีข้อจำกัด เนื่องจากกำลังการแยกสูง (overall resolution power) ไม่เพียงพอ ยิ่งสารตัวอย่างมีองค์ประกอบซับซ้อนมากขึ้นก็จะยิ่งเพิ่มปัญหาพิเศษทับซ้อนกัน (overlapped peaks) มากขึ้น ซึ่งการแก้ไขบางครั้งอาจทำได้โดยใช้ระบบการแยกเดียวกันที่ออกแบบพิเศษ (over designing the system) แต่ระบบดังกล่าวใช้เทคนิคที่ซับซ้อนทำให้ลื้นเปลืองค่าใช้จ่าย และใช้เวลาในการวิเคราะห์มากขึ้น

ด้วยเหตุดังกล่าว งานวิจัยนี้จึงได้พัฒนาวิธีการวิเคราะห์เอกลักษณ์สารโดยนำแคเพลลารีคอลัมน์ (capillary column) ส่องชนิดที่มีวัฏภาคนิ่ง (stationary phase) ต่างกันมาต่อ กันในลักษณะอนุกรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับประสิทธิภาพให้เหมาะสมต่อการแยกสารผสมที่ไม่สามารถแยกออกจากกัน หรือแยกออกจากกันได้ยากบนคอลัมน์เดียวๆ เพียงชนิดเดียวเท่านั้นในการทำโตรมาโตกราฟเพียงครั้งเดียว โดยไม่ต้องตัดแปลงเครื่องแก๊สโตรมาโตกราฟที่มีอยู่เดิม ซึ่งจะเป็นการลดความผิดพลาดลงได้

2. ทฤษฎี

Krisnangkura และคณะ [6] ได้เสนอสมการซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าเวลาคงค้าง จำนวนคาร์บอนอุณหภูมิ และสมบัติทางเคมีโมโนไดนามิกส์ของสารในแก๊สโตรมาโตกราฟ มาใช้ในการคำนวณค่าเวลาคงค้างของสารในภาวะอุณหภูมิคงที่ดังสมการ (2)

$$\ln k = a + bn + \frac{c}{T} + \frac{dn}{T} \quad (2)$$

โดยที่ a , b , c และ d คือ ค่าคงที่ของคอลัมน์ซึ่งจำเพาะสำหรับสารตัวอย่างและวัฏภาคนิ่งที่นิ่งๆ มีค่าเท่ากับ $\frac{\Delta S_0}{R} - \ln \beta$, $\frac{\delta S}{R}$, $-\frac{\Delta H_0}{R}$ และ $-\frac{\delta H}{R}$ ตามลำดับ T คือ อุณหภูมิคอลัมน์ (K), Z คือจำนวนคาร์บอน k คือ ตัวประกอบคงค้าง (retention factor) มีค่าเท่ากับ $\frac{t_R - t_M}{t_M}$ เมื่อ t_R และ t_M คือเวลาคงค้างของสารตัวอย่างและสารไม่คงค้าง ตามลำดับ

$-\Delta H_0$ และ $-\delta H$ คือ ค่าเออนทัลปีของการละลายของสารสมมุติที่มีจำนวนคาร์บอนเป็น 0 และค่าเออนทัลปีที่เปลี่ยนแปลงไปต่อหนึ่งคาร์บอนอะตอม ตามลำดับ

ΔS_0 และ δS คือ ค่าเออนโทรปีของการละลายของสารสมมุติที่มีจำนวนคาร์บอนเป็น 0 และค่าเออนโทรปีที่เปลี่ยนแปลงไปต่อหนึ่งคาร์บอนอะตอม ตามลำดับ

และ β (phase ratio of column) คือ อัตราส่วนระหว่างปริมาตรของวัฏภาคเคลื่อนที่ต่อปริมาตรของวัฏภาคนิ่ง

สำหรับการทำนายค่าเวลาคงค้างของสารจากการทำโตรมาโตกราฟแบบ 2 คอลัมน์ที่ต่อ กันแบบอนุกรม (two-serially connected GC) สามารถทำนายค่าเวลาคงค้างของสารได้โดยคำนวณจากผลรวมค่าเวลาคงค้างในแต่ละคอลัมน์

ค่าเวลาคงค้างแต่ละคอลัมน์หาได้จากสมการดังนี้

$$\ln \frac{t_R - t_M}{t_M} = a + bn + \frac{c}{T} + \frac{dn}{T} = Z \quad (3)$$

$$t_R = t_R(e^Z + 1) \quad (4)$$

ดังนั้นค่าเวลาคงค้างของสารจากการทำโตรมาโตกราฟแบบ 2 มิติ หาได้จาก

$$t_R = t_{R1} + t_{R2} \quad (5)$$

$$t_R = t_{M1}(e^{Z1} + 1) + t_{M2}(e^{Z2} + 1) \quad (6)$$

เมื่อ	t_R	คือ ค่าเวลาคงค้างของสารใน 2 คอลัมน์
	t_{R1} และ t_{R2}	คือ ค่าเวลาคงค้างของสารในคอลัมน์ที่ 1 และคอลัมน์ที่ 2 ตามลำดับ
	t_{M1} และ t_{M2}	คือ ค่าเวลาคงค้างของสารไม่คงค้างในคอลัมน์ที่ 1 และคอลัมน์ที่ 2 ตามลำดับ

สำหรับคอลัมน์แก๊สโกรามาโดยการพินันแก๊สจะไหลในที่แคบๆ ระหว่างอนุภาคของวัฏภาคนิ่ง เนื่องจากแก๊สมีความหนืดที่แน่นอน และเกิดเกรเดียนของความดัน (pressure gradient) ตลอดความยาวคอลัมน์จึงทำให้เกิดแรงดันการไหล จึงส่งผลให้ค่าเวลาคงค้างของสารไม่คงค้าง (t_M) ไม่ขึ้นกับความยาว (L) คอลัมน์ แต่จะขึ้นกับความดันที่จุดใดๆ (x) โดยสามารถหาได้ดังนี้ [7]

เมื่อกำหนดให้	dP/dx	= เกรเดียนของความดัน
	u	= ความเร็วเชิงเส้น
	η	= ความหนืดของแก๊ส
	K_p	= การเลือกผ่านคอลัมน์

ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ได้ดังสมการ

$$\frac{dP}{dx} = - \frac{\eta}{K_p} u \quad (7)$$

การใช้ค่า volume flow rate จะสะดวกกว่าการใช้ค่า linear flow rate โดยแสดงได้ดังนี้

$$\frac{dP}{dx} = - \frac{\eta}{K_p \cdot a} V \quad \text{เมื่อ } V = au \quad (8)$$

จากสมการค่า V จะขึ้นกับค่าของ x และเมื่อขยายกฎของบอยล์ (Boyle's law) ซึ่งแทน $V(x)$ ด้วย $P(x)$

$$\text{เนื่องจาก } P_o V_o = PV \quad (9)$$

โดยค่า P_o และ V_o คือค่าความดัน และ volume flow rate ตรงส่วนทางออก (outlet)

แทนค่า V ในสมการ (8) ด้วยสมการที่ (9)

$$\frac{dP}{dx} = - \left(\frac{\eta P_o V_o}{K_p \cdot a} \right) \frac{1}{P} \quad (10)$$

สมการนี้สามารถแก้ได้ง่ายขึ้น เมื่อจากความหนึ่งของแก๊สไม่ขึ้นกับความดัน ดังนั้นค่าในวงเล็บจึงเป็นค่าคงที่ ซึ่งกำหนดให้เป็น $-K'$ ดังนั้น

$$x = \frac{P^2}{2K'} + K'' \quad (11)$$

เมื่อ K' คือค่าคงที่ และเมื่อ P_i คือ inlet pressure, P_o คือ outlet pressure จะได้ $P = P_i$ เมื่อ $x = 0$ และ $P = P_o$ เมื่อ $x = L$ เมื่อแทนค่าในสมการ (11) จะได้

$$K' = \frac{P_o^2 - P_i^2}{2L}, \quad K'' = \frac{P_i^2}{2K'} \quad (12)$$

เมื่อนำค่า K' และ K'' จากสมการ (12) แทนกลับไปในสมการ (11) จะได้สมการสำหรับหาความดันที่จุดใดๆ ภายในคอลัมน์ ดังนี้

$$\frac{x}{L} = \frac{P^2 - P_i^2}{P_o^2 - P_i^2} \quad (13)$$

3. วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีดำเนินการทดลอง

3.1 สารเคมี

สารมาตรฐาน *n*-alkanes (C_{17} – C_{22}) จากบริษัทชิกามาเคมีคอล (เซนทลุยร์ สหราชูญเมริกา) เฮกเซน (hexane; C_6H_{14}) analytical grade จากบริษัท Carlo Erba, ประเทศอิตาลี

3.2 วัสดุอุปกรณ์

1.) เครื่องแก๊สโคโรมาโทกราฟี รุ่น 14 A มีตัวตรวจวัดแบบเพลมไอกอไนเซชัน (Flame ionization detector; FID) ต่อพ่วงกับเครื่องประมวลผล และเครื่องบันทึกผลของ Shimadzu รุ่น C-R4A Chromatopac จาก บริษัท Shimadzu, Co., Ltd., ประเทศญี่ปุ่น

2.) คอลัมน์ที่ใช้ในการทดลอง

คอลัมน์ BP-1 (100% Dimethyl polysiloxane) และคอลัมน์ BPX-70 (70% Cyanopropyl polysilphenylene siloxane) ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายใน 0.25 มิลลิเมตร ความหนาฟิล์ม 0.25 ไมโครเมตร ยาว 30 เมตร, ทั้งสองคอลัมน์จากบริษัท SGE Pty. Ltd. ประเทศออสเตรเลีย และ Quick-Sealed column connector จากบริษัท Supelco ประเทศสหราชูญเมริกา

3.) Syringe 5 ไมโครลิตร จากบริษัท SGE Pty. Ltd. ประเทศออสเตรเลีย

3.3 วิธีดำเนินการทดลอง

1.) นีดสารมาตรฐาน *n*-alkanes ความยาวของสายคาร์บอนอยู่ในช่วง 17 – 22 อะตอมเพื่อหาค่าคงตัว a, b, c และ d ของสมการที่ (1) บนคอลัมน์ BP-1 พร้อมทั้งทำนายจำนวนคาร์บอนของสารมาตรฐาน *n*-alkanes ที่อุณหภูมิต่างๆ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของค่าคงตัวทั้งสี่ (a, b, c และ d) ว่ามีความถูกต้องมากน้อยเพียงใด

2.) หากค่าคงตัว a, b, c และ d เช่นเดียวกับข้อ 1.) แต่เปลี่ยนใช้คอลัมน์ BPX-70 พร้อมทั้งทำนายจำนวนคาร์บอนของสารมาตรฐาน *n*-alkanes ที่อุณหภูมิต่างๆ

3.) ต่อคอลัมน์ (BP-1 และ BPX-70) โดยตัดคอลัมน์ BP-1 และ BPX-70 ในอัตราส่วนความยาว 25:75 (7.5 และ 22.5 เมตร) และนำคอลัมน์แต่ละชนิดมาต่อกันในลักษณะอนุกรมโดยใช้ Quick-Sealed column connector จากนั้นทำการวิเคราะห์สารมาตรฐาน *n*-alkanes และทดสอบค่าเวลาคงค้างจากการคำนวณตามสมการเทียบกับการทดลองว่ามีความถูกต้องมากน้อยเพียงใด

4.) ทำการวิเคราะห์สารมาตรฐาน *n*-alkanes ตามข้อ 3.) แต่เปลี่ยนอัตราส่วนความยาวคอลัมน์ชนิด BP-1 และ BPX-70 เป็น 75:25 และทดสอบความถูกต้องของค่าเวลาคงค้างจากการคำนวณตามสมการเทียบกับการทดลอง

3.4 การคำนวณค่าคงตัว (a, b, c และ d) ของคอลัมน์

ค่าคงตัวทั้งสี่ (a, b, c และ d) หากตามวิธีของ Krisnangkura และคณะ (6) ที่อุณหภูมิคงที่ สมการ (1) จะลดรูปลงเหลือ

$$\ln k = a' + b'n \quad (14)$$

โดย

$$a' = a + \frac{c}{T} \quad (15)$$

$$b' = b + \frac{d}{T} \quad (16)$$

โดยค่า a' และ b' หาได้จากการเขียนกราฟระหว่างค่า $\ln k'$ กับ n จะได้ค่าความชันเป็น b' และจุดตัดแกน y เป็น a' ซึ่งคำนวณได้โดย Microsoft Excel Version 8.0 จากนั้นนำค่า a' และ b' ไปหาความล้มพังทึบกับส่วนกลับของอุณหภูมิ จะได้ค่าคงตัว a, b, c และ d ซึ่งคำนวณได้โดย Microsoft Excel Version 8.0 เช่นเดียวกันแทนค่าคงตัวทั้งสี่ลงในสมการ (14)

ในทำนองเดียวกัน หากการทดลองศึกษาที่จำนวนคาร์บอนอะตอมคงที่ สมการ (1) จะลดรูปลงเหลือ

$$\ln k = a'' + \frac{b''}{T} \quad (17)$$

โดย

$$a'' = a + bn \quad (18)$$

และ

$$b'' = c + dn \quad (19)$$

a'' และ b'' หาได้จากการเขียนกราฟระหว่างค่า $\ln k'$ กับ $1/T$ จะได้ค่าความชันเป็น b'' และจุดตัดแกน y เป็น a'' ซึ่งคำนวนได้โดย Microsoft Excel Version 8.0 จากนั้นนำค่า a'' และ b'' ไปหาความล้มเหลว กับจำนวนคาร์บอนได้ค่าคงตัวตัว a , b , c และ d ซึ่งคำนวนได้โดย Microsoft Excel Version 8.0 เช่นเดียวกัน แทนค่าคงตัวทั้งสี่ลงในสมการ (17) ค่าคงตัวทั้งสี่ที่ได้ทั้งสองวิธีเป็นค่าเดียวกัน

4. ผลการทดลองและวิจัย

4.1 การทำนายเวลาคงค้างสาร *n*-alkanes บนคอลัมน์ BP-1

ในการทำนายเวลาคงค้างสารจำเป็นต้องหาค่าคงที่ a , b , c และ d ของคอลัมน์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ก่อน โดยใช้ภาวะอุณหภูมิคงที่

4.1.1 การหาค่าคงที่ a , b , c และ d ของสาร *n*-alkanes บนคอลัมน์ BP-1 ที่ภาวะอุณหภูมิคงที่

จากการฉีดสารมาตรฐาน *n*-alkanes ที่ภาวะอุณหภูมิคงที่ต่างๆ บนคอลัมน์ BP-1 ได้ค่าเวลาคงค้างไม่ปรับแก้ และเมื่อลบด้วยค่าเวลาคงค้างของสารไม่คงค้าง (unretained compound) จะได้ค่าเวลาคงค้างปรับแก้ (adjusted retention time) และทำให้ออยู่ในรูปของ retention factor ดีอ (自然對數) เมื่อใส่ natural logarithm จะได้ $\ln\left(\frac{t_R - t_M}{t_M}\right)$ และนำมาสร้างกราฟกับจำนวนคาร์บอนจะได้ความล้มเหลวเชิงเส้นตรงของสาร *n*-alkanes ที่อุณหภูมิต่างๆ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าลอการิทึมธรรมชาติของตัวประกอบคงค้าง $\ln((t_R - t_M)/t_M)$ กับจำนวนคาร์บอน และส่วนกลับของอุณหภูมิของสาร *n*-alkanes บนคอลัมน์ BP-1

Carbon number	190° C	195° C	200° C	205° C	210° C	intercept (c')	slope (d')	R^2
17	0.944	0.778	0.617	0.454	0.298	-14.663	7228.58	1.0000
18	1.318	1.143	0.973	0.801	0.635	-15.189	7645.77	1.0000
19	1.693	1.509	1.329	1.147	0.973	-15.704	8057.75	1.0000
20	2.068	1.875	1.686	1.494	1.31	-16.25	8484.58	1.0000
21	2.444	2.241	2.042	1.842	1.649	-16.77	8899.63	1.0000
22	2.817	2.605	2.398	2.187	1.985	-17.29	9313.48	0.9999
intercept (a')	-5.427	-5.437	-5.439	-5.44	-5.44	-5.712 (a)	130.15 (c)	0.9999
slope (b')	0.375	0.366	0.356	0.347	0.338	-0.526 (b)	417.51 (d)	0.9998

จากการทดลองและคำนวณสามารถเขียนสรุปสมการที่สามารถคำนวณค่าเวลากงค้างสาร *n*-alkanes บนคอลัมน์ BP-1 ได้ดังนี้

$$\ln \left(\frac{t_R - t_M}{t_M} \right) = -5.712 - 0.526n + \frac{130.15}{T} + \frac{417.51n}{T} \quad (20)$$

จากสมการที่ (20) สามารถใช้ในการคำนวณค่าเวลากงค้างที่ภาวะอุณหภูมิคงที่ต่างๆ หรือคำนวณค่าเวลากงค้างของสารตัวอย่างที่ทราบจำนวนcarbbonได้

4.1.2 การทดสอบสมการวิเคราะห์เอกลักษณ์สาร *n*-alkanes ด้วยวิธีทางคณิตศาสตร์

คำนวณจำนวนcarbbonของสาร *n*-alkanes ที่ภาวะอุณหภูมิคงที่บนคอลัมน์ BP-1 ด้วยสมการ (20) และนำค่าที่คำนวณได้ไปเปรียบเทียบกับจำนวนcarbbonของสารมาตรฐาน และคำนวณหาร้อยละของความผิดพลาด และได้สรุปไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าจำนวนcarbbonที่คำนวณได้จากการ (20) ของสาร *n*-alkanes

และค่าร้อยละของความผิดพลาดบนคอลัมน์ BP-1

ค่าจำนวนcarbbon ของสารมาตรฐาน	ค่าจำนวนcarbbonที่คำนวณได้จากการ (20)				
	190°ช	195°ช	200°ช	205°ช	210°ช
17	17.00 (0.00)	17.00 (0.00)	17.01 (0.06)	17.00 (0.00)	17.00 (0.00)
	18.00 (0.00)	18.00 (0.00)	18.01 (0.06)	18.00 (0.00)	18.00 (0.00)
19	19.00 (0.00)	19.00 (0.00)	19.01 (0.05)	19.00 (0.00)	19.00 (0.00)
	20.00 (0.00)	20.00 (0.00)	20.01 (0.05)	20.00 (0.00)	20.00 (0.00)
21	21.00 (0.00)	21.00 (0.00)	21.01 (0.05)	21.00 (0.00)	21.00 (0.00)
	21.99 (-0.04)	22.00 (0.00)	22.01 (0.04)	22.00 (0.00)	22.00 (0.00)

* ค่าในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละความผิดพลาดของค่าจำนวนcarbbonที่ได้จากการคำนวณ

จากตารางที่ 2 พนว่าค่าร้อยละความผิดพลาดระหว่างจำนวนcarbbonที่ได้จากการคำนวณที่ทราบค่าเวลากงค้างที่อุณหภูมิต่างๆ กับจำนวนcarbbonของสารมาตรฐานมีค่าอยู่ในช่วง -0.04 ถึง 0.06

4.2 การทำนายเวลาคงค้างสาร *n*-alkanes บนคอลัมน์ BPX-70

ในการทำนายเวลาคงค้างสารจำเป็นต้องหาค่าคงที่ *a*, *b*, *c* และ *d* ของคอลัมน์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ก่อน โดยใช้ภาวะอุณหภูมิคงที่

4.2.1 การหาค่าคงที่ *a*, *b*, *c* และ *d* ของสาร *n*-alkanes บนคอลัมน์ BPX-70 ที่ภาวะอุณหภูมิคงที่

จากการนิดสารมาตรฐาน *n*-alkanes ที่ภาวะอุณหภูมิคงที่ต่างๆ บนคอลัมน์ BPX-70 ได้ค่าเวลาคงค้างไม่ปรับแก้ และเมื่อลบค่าเวลาคงค้างของสารไม่คงค้าง จะได้ค่าเวลาคงค้างปรับแก้ และทำให้อยู่ในรูปของ retention factor คือ $\left(\frac{t_R - t_M}{t_M}\right)$ เมื่อใส่ natural logarithm จะได้ $\ln\left(\frac{t_R - t_M}{t_M}\right)$ และนำมาสร้างกราฟกับจำนวนคาร์บอนจะได้ความสัมพันธ์เชิงเส้นของสาร *n*-alkanes ที่อุณหภูมิต่างๆ ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าลอกการวิหีนธรรมชาติของตัวประกอบคงค้าง $\ln((t_R - t_M)/t_M)$ กับจำนวนคาร์บอน และส่วนกลับของอุณหภูมิของสาร *n*-alkanes บนคอลัมน์ BPX-70

Carbon number	150°ช	155°ช	160°ช	165°ช	170°ช	intercept (c')	slope (d')	R ²
17	-1.049	-1.236	-1.412	-1.581	-1.753	-16.594	6576.67	0.9999
18	-0.672	-0.870	-1.057	-1.236	-1.420	-17.188	6987.78	0.9999
19	-0.296	-0.505	-0.703	-0.894	-1.088	-17.793	7403.22	0.9999
20	0.081	-0.139	-0.349	-0.550	-0.756	-18.388	7814.33	0.9999
21	0.460	0.228	0.007	-0.204	-0.422	-19.001	8234.23	0.9999
22	0.835	0.593	0.360	0.139	-0.090	-19.583	8639.29	0.9999
intercept (a')	-7.456	-7.456	-7.440	-7.429	-7.409	-6.401 (a)	-449.02 (c)	0.9610
slope (b')	0.377	0.366	0.355	0.344	0.333	-0.600 (b)	413.24 (d)	0.9999

จากผลการทดลองและคำนวณสามารถเขียนรูปสมการทำนายเวลาคงค้างสาร *n*-alkanes บนคอลัมน์ BPX-70 ได้ดังนี้

$$\ln\left(\frac{t_R - t_M}{t_M}\right) = -6.401 - 0.600n - \frac{449.02}{T} + \frac{413.24n}{T} \quad (21)$$

จากสมการที่ (21) สามารถใช้ในการทำนายจำนวนคาร์บอนอะตอมของสารตัวอย่างจำพวก *n*-alkanes ในกรณีที่ทราบค่าเวลาคงค้างที่ภาวะอุณหภูมิคงที่ต่างๆ หรือทำนายค่าเวลาคงค้างของสารตัวอย่างที่ทราบจำนวนคาร์บอน

4.2.2 การทดสอบสมการวิเคราะห์เอกลักษณ์สาร *n*-alkanes ด้วยวิธีทางคณิตศาสตร์

คำนวณจำนวนคาร์บอนของสารมาตรฐาน *n*-alkanes ที่ภาวะอุณหภูมิคงที่บนคอลัมน์ BPX-70 ด้วยสมการ (21) และคำนวณได้ไปเปรียบเทียบกับจำนวนคาร์บอนของสารมาตรฐาน และคำนวณหาร้อยละของความผิดพลาด และได้สรุปแสดงไว้ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าจำนวนคาร์บอนที่คำนวณได้จากการ (21) ของสาร *n*-alkanes และค่าร้อยละของความผิดพลาดบนคอลัมน์ BPX-70

ค่าจำนวนคาร์บอน ของสารมาตรฐาน	ค่าจำนวนคาร์บอนที่คำนวณได้จากการ (21)				
	190°ช	195°ช	200°ช	205°ช	210°ช
17	17.01 (0.06)	16.99 (-0.06)	16.99 (-0.06)	17.01 (0.06)	17.00 (0.00)
18	18.01 (0.06)	17.99 (-0.06)	18.00 (0.00)	18.01 (0.06)	18.00 (0.00)
19	19.00 (0.00)	18.99 (-0.05)	18.99 (-0.05)	19.01 (0.05)	19.00 (0.00)
20	20.00 (0.00)	19.99 (-0.05)	19.99 (-0.05)	20.01 (0.05)	19.99 (-0.05)
21	21.01 (0.05)	21.00 (0.00)	21.00 (0.00)	21.01 (0.05)	21.00 (0.00)
22	22.00 (0.00)	21.99 (-0.04)	21.99 (-0.04)	22.01 (0.04)	21.99 (-0.04)

* ค่าในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละความผิดพลาดของค่าจำนวนคาร์บอนที่ได้จากการคำนวณ

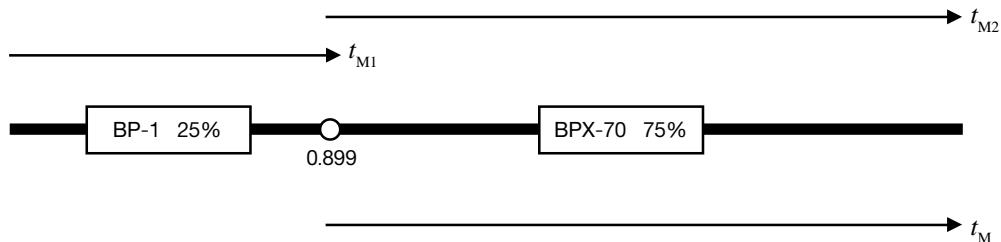
จากตารางที่ 4 พบร่วมค่าร้อยละความผิดพลาดระหว่างจำนวนคาร์บอนที่ได้จากการคำนวณที่ทราบค่าเวลาคงค้างที่อุณหภูมิต่างๆ กับจำนวนคาร์บอนของสารมาตรฐานมีค่าอยู่ในช่วง -0.06 ถึง 0.06

4.3 การทำนายเวลาคงค้างสาร *n*-alkanes บนคอลัมน์ BP-1 และ BPX-70 ที่ต่อ กันในลักษณะอนุกรม ที่อัตราส่วนความยาวคอลัมน์ร้อยละ 25 ต่อ 75

การเกิด pressure gradient ตลอดความยาวคอลัมน์นั้นทำให้เกิดแรงต้านการไหล ส่งผลให้ค่าเวลาคงค้างของสารไม่คงค้าง (t_M) ไม่ขึ้นกับความยาวคอลัมน์ แต่จะขึ้นกับความดันที่จุดใดๆ ในคอลัมน์ ซึ่งสามารถหาได้จากการของ James และ Martin [8] ดังสมการ (13) และเมื่อแทนค่าความดันเริ่มต้น (P_i) และความดันส่วนท้าย (P_o) จะได้ความดันที่จุดใดๆ ในคอลัมน์ สำหรับที่อัตราส่วนความยาวคอลัมน์ร้อยละ 25 ต่อ 75 อัตราการไหล 1 กก./ซม.² จะได้

$$\frac{7.5}{30} = \frac{P^2 - 1.9678^2}{1^2 - 1.9678^2}$$

ดังนั้น $P = 1.7691$ บรรยากาศ
 $P/P_i = 0.899$ (pressure fraction)

ดังนั้น $t_{M1} = 0.101 \times t_M$
 $t_{M2} = 0.899 \times t_M$

ค่า pressure fraction ขึ้นกับความดันเริ่มต้น (P_i) และไม่ขึ้นกับอุณหภูมิ ดังนั้นเมื่อเปลี่ยนความดันเริ่มต้น ค่า pressure fraction ก็จะเปลี่ยนไปดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่า pressure fraction ที่ความดันเริ่มต้น (P_i) ต่างๆ อัตราส่วนความยาวของลัมไนร้อยละ 25 ต่อ 75

ความดันเริ่มต้น (P_i) (กก./ซม. ²)	pressure fraction (P/P_i)
1.00	0.899
1.25	0.893
1.50	0.889
1.75	0.886
2.00	0.885

จากการฉีดสารตัวอย่าง *n*-alkanes ที่ภาวะอุณหภูมิคงที่โดยในการฉีดแต่ละครั้งนั้นเมื่อสารผ่านอินเจกเตอร์แล้วจะผ่านเข้าสู่คอลัมน์ที่หนึ่ง (BP-1) ซึ่งสารจะเกิดการแยกชั้นต้น จากนั้นสารจะผ่านเข้าสู่คอลัมน์ที่สอง (BPX-70) ซึ่งสารจะเกิดการแยกต่อ จากนั้นจึงอ่านผลที่ได้ด้วยตัวตรวจวัด (Flame Ionization Detector) นำค่าเวลาคงค้างที่ได้ไปทำการคำนวณค่าเวลาคงค้างสารโดยเทียบกับค่าเวลาคงค้างที่คำนวณจากสมการที่ (6) คำนวณหาร้อยละของความผิดพลาด และได้สรุปแสดงไว้ในตารางที่ 6 เมื่อ t_{R1} และ t_{R2} ได้จากสมการ (20) และ (21) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ค่าเวลาสังค์顿时ของสาร *n*-alkanes ที่ได้จากการทดลองที่บ่อบำบัด่างต่างๆ ที่คำนวณได้จากสมการ (6) และค่าร้อยละของความผิดพลาดบนค่าล้มเหลว $t_{R(Exp)}$ ของ BPX-70 ที่ต่อ跟ในลักษณะของน้ำมันเชื้อเพลิง ที่อัตราส่วนความพยายามต่อค่าเฉลี่ยคง 25 ต่อ 75

อัตราการหลอมที่ความดัน 1.00 กบ./ซม.²

<i>n</i>	160 °ช			165 °ช			170 °ช			175 °ช			180 °ช		
	$t_{R(Exp)}$	$t_{R(PRE)}$	%Δ												
17	8.706	8.744	-0.43	7.970	8.007	-0.46	7.415	7.462	-0.64	6.956	6.995	-0.55	6.597	6.626	-0.44
18	11.051	11.071	-0.18	9.850	9.878	-0.29	8.936	8.950	-0.54	8.193	8.233	-0.49	7.612	7.639	-0.36
19	14.652	14.634	0.12	12.704	12.712	-0.06	11.221	11.264	-0.38	10.033	10.068	-0.34	9.103	9.125	-0.24
20	20.135	20.093	0.21	16.989	17.004	-0.09	14.617	14.68	-0.43	12.744	12.788	-0.34	11.271	11.305	-0.30
21	28.554	28.463	0.32	23.511	23.513	-0.01	19.726	19.803	-0.39	16.774	16.825	-0.30	14.456	14.506	-0.35
22	41.355	41.310	0.11	33.298	33.392	-0.28	27.316	27.496	-0.66	22.684	22.822	-0.61	19.092	19.213	-0.63

อัตราการหลอมที่ความดัน 1.25 กบ./ซม.²

<i>n</i>	160 °ช			165 °ช			170 °ช			175 °ช			180 °ช		
	$t_{R(Exp)}$	$t_{R(PRE)}$	%Δ												
17	6.905	6.961	-0.81	6.309	6.366	-0.90	5.855	5.895	-0.69	5.485	5.515	-0.54	5.180	5.204	-0.47
18	8.784	8.844	-0.68	7.819	7.880	-0.78	7.076	7.121	-0.63	6.478	6.511	-0.51	5.992	6.018	-0.43
19	11.676	11.728	-0.45	10.115	10.173	-0.58	8.912	8.957	-0.50	7.957	7.987	-0.38	7.187	7.210	-0.32
20	16.062	16.149	-0.54	13.565	13.65	-0.62	11.638	11.709	-0.61	10.125	10.178	-0.52	8.921	8.961	-0.45
21	22.825	22.931	-0.46	18.816	18.924	-0.57	15.744	15.840	-0.61	13.358	13.430	-0.54	11.486	11.533	-0.41
22	33.075	33.345	-0.82	26.72	26.933	-0.80	21.845	22.045	-0.91	18.112	18.263	-0.83	15.214	15.316	-0.67

$$t_{R(Exp)} = \text{ค่าเวลาสังค์顿时ของสารจากภูมิภาค}$$

$$t_{R(PRE)} = \text{ค่าเวลาสังค์顿时ของสารจากภูมิภาคที่คำนวณได้}$$

$$\% \Delta = \left(\frac{t_{R(PRE)} - t_{R(Exp)}}{t_{R(Exp)}} \right) \times 100$$

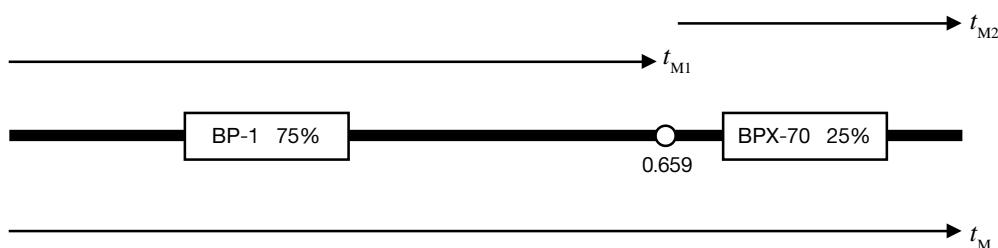
จากตารางที่ 6 พบค่าร้อยละความผิดพลาดระหว่างค่าเวลาคงค้างที่ได้จากการคำนวณที่ทราบค่าจำนวน карт์บอนที่อุณหภูมิต่างๆ กับค่าเวลาคงค้างจากการทดลอง ที่อัตราการไหล 1.00 กก./ชม.² มีค่าอยู่ในช่วง -0.66 ถึง 0.32 ที่อัตราการไหล 1.25 กก./ชม.² มีค่าอยู่ในช่วง -0.91 ถึง -0.32 ที่อัตราการไหล 1.50 กก./ชม.² มีค่าอยู่ในช่วง -0.61 ถึง 0.42 ที่อัตราการไหล 1.75 กก./ชม.² มีค่าอยู่ในช่วง -1.05 ถึง 0.36 และที่อัตราการไหล 2.00 กก./ชม.² มีค่าอยู่ในช่วง -0.84 ถึง 0.02

4.4 การคำนวณค่าเวลาคงค้างสาร *n*-alkanes บนคอลัมน์ BP-1 และ BPX-70 ที่ต่อกันในลักษณะอนุกรมที่อัตราส่วนความยาวคอลัมน์ร้อยละ 75 : 25

เมื่อแทนค่าความดันเริ่มต้น (P_i) และความดันส่วนท้าย (P_o) จะได้ความดันที่จุดใดๆ ในคอลัมน์ สำหรับที่อัตราส่วนความยาวคอลัมน์ร้อยละ 25 ต่อ 75 อัตราการไหล 1 กก./ชม.² จะได้

$$\frac{22.5}{30} = \frac{P^2 - 1.9678^2}{1^2 - 1.9678^2}$$

	P	=	1.7691	บรรยายกาศ
ดังนั้น	P/P_i	=	0.899 (pressure fraction)	

t_{M1}	=	$0.659 \times t_M$
t_{M2}	=	$0.341 \times t_M$

ค่า pressure fraction ขึ้นกับความดันเริ่มต้น (P_i) และไม่ขึ้นกับอุณหภูมิ ดังนั้นมีเปลี่ยนความดันเริ่มต้น ค่า pressure fraction ก็จะเปลี่ยนไปดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่า pressure fraction ที่ความดันเริ่มต้น (P_i) ต่างๆ
ที่อัตราส่วนความยาวคอลัมน์ร้อยละ 75 ต่อ 25

ความดันเริ่มต้น (P_i) (กก./ซม. ²)	pressure fraction (P/P_i)
1.00	0.659
1.25	0.635
1.50	0.612
1.75	0.594
2.00	0.577

จากการฉีดสารตัวอย่าง *n*-alkanes ที่ภาวะอุณหภูมิคงที่โดยนำค่าเวลาคงค้างที่ได้ไปทำนายเวลาคงค้างสาร โดยเทียบกับค่าเวลาคงค้างที่ทำนายจากสมการที่ (6) และคำนวนหาร้อยละของความผิดพลาด และได้สรุปแสดงไว้ในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าเวลาคงตัวของสาร n-alkanes ที่ได้จากการวิเคราะห์โดยการตีบานความดันเพื่อทดสอบที่室温 60 °C บนカラム BPX-70 ที่ต่อ กับในแล็ปบล็อกอย่างร้อน ที่ตั้งไว้ส่วนความยาวカラムที่ 75 ต่อ 25 อัตราการไหล ให้ความตัน 1.00 ml./min.²

<i>n</i>	160 °C			165 °C			170 °C			175 °C			180 °C		
	<i>t_{R(EXP)}</i>	<i>t_{R(PRE)}</i>	%Δ												
17	11.698	11.922	-1.92	10.107	10.305	-1.96	8.732	8.946	-2.45	7.605	7.789	-2.42	6.780	6.934	-2.26
18	17.193	17.381	-1.09	14.538	14.726	-1.29	12.301	12.525	-1.82	10.487	10.682	-1.86	9.151	9.311	-1.75
19	25.755	25.931	-0.30	21.365	21.495	-0.61	17.732	17.946	-0.21	14.834	15.017	-1.23	12.688	12.839	-1.19
20	39.044	38.912	0.34	31.846	31.857	-0.04	25.976	26.158	-0.7	21.345	21.514	-0.79	17.942	18.071	-0.72
21	59.547	59.163	0.65	47.828	47.725	0.22	38.410	38.596	-0.49	31.111	31.254	-0.46	25.707	25.834	-0.50
22	91.406	90.515	0.97	72.337	72.022	0.44	57.276	57.439	-0.29	45.787	45.854	-0.15	37.233	37.353	-0.32

อัตราการไหล ให้ความตัน 1.25 ml./min.²

<i>n</i>	160 °C			165 °C			170 °C			175 °C			180 °C		
	<i>t_{R(EXP)}</i>	<i>t_{R(PRE)}</i>	%Δ												
17	9.364	9.453	-0.95	8.021	8.120	-1.23	6.950	7.037	-1.25	6.085	6.159	-1.21	5.336	5.408	-1.35
18	13.755	13.810	-0.40	11.544	11.625	-0.70	9.797	9.870	-0.75	8.400	8.460	-0.71	7.209	7.274	-0.90
19	20.614	20.568	0.23	16.983	17.003	-0.12	14.132	14.170	-0.27	11.881	11.915	-0.28	10.001	10.046	-0.45
20	31.238	31.051	0.60	25.326	25.254	0.28	20.713	20.969	0.08	17.099	17.104	-0.03	14.142	14.168	-0.18
21	47.645	47.315	0.69	38.063	37.915	0.39	30.642	30.602	0.13	24.878	24.898	-0.08	20.268	20.293	-0.13
22	73.141	72.550	0.81	57.593	57.342	0.44	45.709	45.638	0.15	36.569	36.604	-0.10	29.378	29.400	-0.08

$$t_{R(EXP)} = \text{ตัวเวลาคงตัวของสารจาก การทดสอบ}$$

$$t_{R(PRE)} = \text{ตัวเวลาคงตัวของสารจาก การทำนาย}$$

$$\% \Delta = \left(\frac{t_{R(PRE)} - t_{R(EXP)}}{t_{R(EXP)}} \right) \times 100$$

จากตารางที่ 8 พบว่าค่าร้อยละความผิดพลาดระหว่างค่าเวลาคงค้างที่ได้จากการคำนวณที่ทราบค่าจำนวนcarbonyl บนท่อนที่อุณหภูมิต่างๆ กับค่าเวลาคงค้างจากการทดลอง ที่อัตราการไหล 1.00 กก./ชม.² มีค่าอยู่ในช่วง -2.45 ถึง 0.97 ที่อัตราการไหล 1.25 กก./ชม.² มีค่าอยู่ในช่วง -1.35 ถึง 0.81 ที่อัตราการไหล 1.50 กก./ชม.² มีค่าอยู่ในช่วง -0.86 ถึง 0.60 ที่อัตราการไหล 1.75 กก./ชม.² มีค่าอยู่ในช่วง -0.55 ถึง 0.77 และที่อัตราการไหล 2.00 กก./ชม.² มีค่าอยู่ในช่วง -1.53 ถึง 0.52

5. สรุปผลการทดลองและวิจารณ์

จากการทดลองทำนายเวลาคงค้างสารมาตรฐานอร์มัลอลเคน บนคอลัมน์ BP-1 พบว่าค่าร้อยละความผิดพลาดระหว่างจำนวนcarbonyl ที่ได้จากการคำนวณที่ทราบค่าเวลาคงค้างที่อุณหภูมิต่างๆ กับจำนวนcarbonyl ของสารมาตรฐานมีค่าอยู่ในช่วง -0.04 ถึง 0.06 และผลการทดลองทำนายเวลาคงค้างสารมาตรฐานอร์มัลอลเคนบนคอลัมน์ BPX-70 พบว่าค่าร้อยละความผิดพลาดระหว่างจำนวนcarbonyl ที่ได้จากการคำนวณที่ทราบค่าเวลาคงค้างที่อุณหภูมิต่างๆ กับจำนวนcarbonyl ของสารมาตรฐานมีค่าอยู่ในช่วง -0.06 ถึง 0.06

แสดงให้เห็นว่าสมการ (1) ซึ่งเป็นสมการทำนายเวลาคงค้างสารนั้นสามารถใช้ทำนายเวลาคงค้างสารได้อย่างถูกต้อง และเมื่อนำสมการดังกล่าวมาใช้ในการทำนายค่าเวลาคงค้างของสารอินทรีย์โดยนำคอลัมน์ที่มีวัสดุภาคนิ่งต่างกัน (การทดลองนี้ใช้คอลัมน์สองชนิด คือ BP-1 ซึ่งเป็นคอลัมน์ชนิดไม่มีช้า และ BPX-70 ซึ่งเป็นคอลัมน์ชนิดมีช้าสูง) มาต่อ กันในลักษณะอนุกรมด้วย glass sealed column connector โดยมีอัตราส่วนความยาวคอลัมน์ร้อยละ 25 ต่อ 75 และที่อัตราส่วนร้อยละ 75 ต่อ 25 โดยมีต้นทุนประสงค์เพื่อขยายขอบข่ายการใช้สมการ (1) โดยการทำนายค่าเวลาคงค้างบนคอลัมน์ทั้งสองสามารถหาได้จาก ผลรวมของค่าเวลาคงค้างในแต่ละคอลัมน์ ซึ่งสามารถขยายสมการ (1) ได้เป็นสมการ (6) ซึ่งนำไปใช้ในการทำนายเวลาคงค้างของสารอินทรีย์สำหรับสองคอลัมน์ที่ต่อ กันแบบอนุกรมได้

ซึ่งการทำนายเวลาคงค้างสารนั้นสามารถใช้ทำนายได้อย่างถูกต้องแม่นยำ โดยไม่ใช้สารอ้างอิง และเหมาะสมสำหรับใช้ในการการพิสูจน์เอกสารลักษณ์สารเพื่อประยุกต์ใช้ในการคำนวณสัดส่วนคอลัมน์สำหรับแยกออกจากกันแยกด้วยคอลัมน์เดียวๆ โดยไม่ต้องดัดแปลงเครื่องแก๊สโคลร์มาโตกราฟที่มีอยู่เดิม ซึ่งจะเป็นการย่นเวลาและลดความผิดพลาดในการพิสูจน์เอกสารลักษณ์สารลงได้

อย่างไรก็ตามในงานวิจัยนี้เป็นเพียงการยืนยันข้อต้นซึ่งจำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมถัดส่วนของคอลัมน์ที่ใช้รวมทั้งการวิเคราะห์ตัวอย่างในธรรมชาติที่มีองค์ประกอบซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

ในการทดลองใช้คอลัมน์สองชนิดที่มีเลี้นผ่านศูนย์กลางภายในเท่ากัน หากต้องการทดลองเปลี่ยนเป็นคอลัมน์สองชนิดที่มีเลี้นผ่านศูนย์กลางภายในแตกต่างกันนั้น ในทางทฤษฎีน่าจะทำได้ แต่ในทางปฏิบัติอาจประสบปัญหาจากอัตราการไหลของแก๊สตัวพิษที่ผ่านแต่ละคอลัมน์จะแตกต่างกันมากขึ้นและอาจมีผลต่อการแยกสาร และยังอาจทำให้เกิดการรั่วต่างบาริเวนรอยต่อระหว่างสองคอลัมน์ได้ และอาจทำให้การทำนายเวลาคงค้างสารผิดพลาดได้ เมื่ออัตราการไหลของแก๊สตัวพิษที่ผ่านแต่ละคอลัมน์แตกต่างกันมากขึ้น ทำให้การปรับความดันของแก๊สตัวพิษเพื่อให้ได้การแยกของพิเศษที่ดีทั้งสองคอลัมน์ทำได้ยาก

นอกจากนั้นสมการ (6) ซึ่งใช้ในการทำนายค่าเวลาคงค้างของสารบน colummn ที่ต่อกันในลักษณะอนุกรมนี้ขึ้นกับอัตราการไหล (flow rate) ดังนั้นการปรับอัตราการไหลจากเครื่องแก๊สโครมาโตกราฟโดยตรงซึ่งค่อนข้างหยาบ (coarse adjustment) นั้นควรใช้ความระมัดระวัง รวมทั้งอุณหภูมิที่ตั้งจากเครื่องแก๊สโครมาโตกราฟและอุณหภูมิที่แท่นริงควรมีความถูกต้องสูง

6. เอกสารอ้างอิง

1. Kovats, E., 1958, "Gas Chromatographic Characterization of Organic Compounds. Part 1. Retention Index of Aliphatic Halides, Alcohols, Aldehydes and Ketones," *Helvetica Chimica Acta*, Vol. 41, pp. 1915-1932.
2. Ackman, R. G., 1972, "A Polar Retention Index System for Gas-Liquid Chromatography," *Journal of Chromatographic Science*, Vol. 10, pp. 535-536.
3. Smith, J. F., 1960, "Relative G. L. C. Retention Data Using a Single Standard," *Chemical Industrial* (London), Vol. 32, pp. 1024-1025.
4. Miwa, T. K., Micolajczak, K. L., Earle, F. R., and Wolff, L. A., 1960, "Gas Chromatographic Characterization of Fatty Acids Identification Constants for Mono- and Dicarboxylic Methyl Ester," *Analytical Chemistry*, Vol. 32, pp. 1739-1742.
5. Wodford, F. P. and Van Gent, C. M., 1960, "Gas-Liquid Chromatography of Fatty Acid Methyl Esters: the Carbon-Number as a Parameter for Comparison of Columns," *Journal of Lipid Research*, Vol. 1, pp. 188-190.
6. Krisnangkura, K., Tancharoon, A., Konkao, C., and Jeyashoke, N., 1997, "An Alternative Method for the Calculation of Equivalent Chain Length or Carbon Number of Fatty Acid Methyl Esters in Gas Chromatography," *Journal of Chromatographic Science*, Vol. 35, pp. 329-332.
7. Littlewood, A. B., 1970, *Gas Chromatography, Principles, Techniques and Applications*, 2nd Edition, Academic Press, New York, pp. 24-26.
8. James, A. T. and Martin, A. J. P., 1952, "Gas-liquid Partition Chromatography: The Separation and Microestimation of Volatile Fatty Acids from Formic Acid to Dodecanoic Acid." *Biochemical Journal*, Vol. 50, pp. 679-690.